

Тайға ээсі

Арыҕ чазысында чараш избуушка туру. Ол биче избуушканың трубасындан ыш булап туру. Ол избуушкада охотовед черлеп чыътыры. Оң Сибирь тайғасын эккіді билип туру. Қар һінеэҕін эндэвейн санаар.

Бір қада оңға гоорыттан аальчы келгеш, дээн:

– Қаньцаанаш өҕдэ олуру сілер? Арыҕ оруу аъртында мен ділгинің изин көрген мен.

– Босы баъһай ділги. Сэңниҕ эмес. Дальчыр буду балыҕлығ, сыһа қаъққан. Қудуруу қыъсқа, саарсық қараа йоқ.

– Сілер қаньцап биливіткен сілер? – дэп, аальчы қаъһявытқан.

Избуушка ээсі аальчысын таъштыға үндүргеш, ис көскүткен:

– Көрнэм бо! Үш будунуң изи иләэ қөстүп чыътыры. Соңғуу дальчыр будунуң изи көстүркөзүлбес туру. Қудуруунуң изи чоқ. Қыъсқасындан ыңғай ындығ болдуру ийен. Унун өъске ділги мырнеэшқаның үдүн оң чарыында ла қазып чору. Дальчыр қараа көрбес болу берген – саарсық қараа соъғур ділги. Қар һінеэҕін санап билиңер!